

Õpetaja amet – ainuõige valik

Algus lk 1

Heli Aiaotsa sõnul võiks gümnaasiumi õppekavas olla rohkem kultuurilugu – kuidas arenes teadus ja tehnika või kuidas liikusid kunstivoolud ning millise arengu tegi läbi inimeste eluolu. „Siis tekiks ehk terviklikum maailmapilt,“ arvas ta.

Ainuõige amet

Heli Aiaots peab õpetajaameti valikut oma elus kindlasti ainuõigeaks. „Mul vedas, sest iseseisvuse taastamise ajal olid mu lapsed juba suuremad ja ma sain enam keskenduda koolile ja haridusele tervikuna. Väga palju arendas mind Ajaloo- ja Ühiskonnaõpetajate Selts (EAÜS) – olen käinud huvitaval koolitustel, olnud mitmes töörühmas, mis on koostanud ajaloo allikakogumikke, kultuuriloo materjale, minu silmaringi arendamisel on sellel kõigel olnud oluline tähtsus.“

„Mul on Põltsamaa kooliga vedanud ja tänuks koostas gümnaasiumi 100. sünnipäevaks kooli ajaloo meenutustes. Olen rahul, et selle suure tööga valmis sain. Praegu töötan ma väiksema koormusega, aga ma usun, et olen parem õpetaja kui siis, kui töökoormus oli väga suur. Mul on rohkem aega mõelda ja analüüsida,“ arvas ta.

Milline on hea õpetaja? „Õpetaja peaks kindlasti oma ainet teadma, hoopis keerulisem on seda nii edasi anda, et lapsed ka aru saaksid. Ka ei kujuta ma ette, et õpetaja oleks pahatahtlik ja kedagi kiusaks,“ on Heli Aiaots veendunud. Tema sõnul on väga oluline ka jutustamisoskus. „Lapsi paeluvad lood, eriti need, mida saab rääkida isiklikest kogemustest lähtuvalt.“

Kas sellise kogemusega õpetajal on ka endal midagi veel õppida? „Inimolend on ju tegelikult väga keeruline, olles justkui põhjatu varasalv, kust saab kogu aeg õppida; ka ajalugu pakub endiselt põnevaid avastusi,“ sõnas ta.

Mis on õpetajaks olemise juures kõige suurem rõõm? „Kui ma näen vilistlaste kokkutulekul, et endiste õpilaste silmad säravad, nad on õnnelikud ja elus jõudnud sinna, kuhu soovisid – see teeb küll südame soojaks,“ oli Heli Aiaots veendunud.

Kas õpetajaamet on iga päev eriline ja omanäoline? „On tõesti, õpilased

PÜGi õpetajate kooliaasta lõpupiknikul 2023 uudistati ka Heli koduaias.

vahelduvad, vaatenurgad teemadele, mida õpetan, muutuvad. Ma ei saa uuesti kasutada isegi eelmise aasta kontrolltööd, sest õpilased on teised, seletanud olen teistmoodi. Elu muutub kogu aeg.“

Sisemine tuli vs läbipõlemine

On tore, kui õpetaja õpetab suure kire ja sisemise põlemisega, aga siis võib ise ka läbi põleda. „Olen selle läbi teinud. Pinge ja depressiooni tõsidusest sain aru siis, kui läksin tütrele Hispaaniasse külla ja mingi lahkarmuse pärast hakkasin keset öist tänavat tütre peale karjuma. Siis plahvatas, et midagi on päris viltu. Olin end kogu aja kõiges, mis läks veidi halvemini, süüdi tundnud,“ tunnistas Heli. Endale peab teadvustama, et midagi on valesti. „Ma sain sellest jagu, aga aega võttis paar aastat, et probleem seljatada. Kindlasti tuleb leida midagi, mis rõõmu valmistab.“

Mind on kerge uute ideedega liituma meelitada.

Heli jaoks on kolm märksõna reisimine, aiatöö ja mingi uue asja tegemine. „Mind on kerge uute ideedega liituma meelitada. Kui tegime kaks aastat tagasi koolis valikkursuste nädala, pakkusin gümnaasistidele välja teema „Püsililled koduaias“ ja mulle tuli kursustele 9 inimest! See oli tõeliselt äge,“ tun-

g1. lend on valmis enne lõpuaktust lillede viimiseks Vabadussõja ausamba jalamile.

dis Heli oma teadmiste jagamisest rõõmu. Tegelikult võib ju õpetaja elukutset ka aedniku elukutsega võrrelda, sest nii õpilase kui taime sirgumine, areng ja tugevaks saamine teeb alati suurt rõõmu.

Noor õpetaja alustab oma tööd. Mida peaks silmas pidama? „Kooli juhtkond peaks uusi õpetajaid ikka rohkem siidkinnastes vastu võtma ehk mitte andma neile kõige hullemaid klasse või suuremat koormust. Noortel õpetajatel peaks olema kindlasti mentor, kelle käest saaks nõu küsida – see on äärmiselt oluline. Meie koolis on nii,“ arvas Heli Aiaots. Tema sõnul on iseäranis tore näha, kui endine õpilane on taas koolis tagasi – seekord juba kolleegina. „Meil on selliseid näiteid rõõmustavalt palju!“ Teisisõnu võib sellest saada ka aastakümneid kestev sõprus. „Mul

on tõesti selliseid toredaid sõpru ajast, kui minu kui alustava õpetaja ja õpilase vanusevahe oli suhteliselt väike,“ kinnitas Heli.

Elu erinevad tahud mõjutavad meid kõiki, sestap on väga oluline, kellega koos eluteel astutakse. Heli ja Jaan Aiaots on abielus 1977. aastast ehk number räägib tegelikult iseenda eest. „Olime klassikaaslaste ja tunneme teineteist ammu. Saame hakkama ja toetame alati teineteist,“ võttis Heli pikad aastakümned ühe lausega kokku. „Mulle meeldib vabadus, aga ma võin end vabatahtlikult ka raudu panna. Ei saa olla vaba tunnetamata keskkonda ja inimesi enda ümber. Kui midagi vabatahtlikult teen, pole see kohustus, siis on kõik hästi,“ muigas ta.

Aitäh südamega tehtud töö eest ja jõudu ning jaksu edaspidiseks!

RAIMO METSAMÄRT

Kostüümid tulid külla

1. märtsil algas teatrikuu. Sel puhul on Põltsamaa lossi väravahoones võimalik näha värvikat näitust, mis kannab nime „Rahvusoper Estonia ooperikostüümid“ ja kus huvilised saavad näha rõivaid ooperist „Padaemand“.

Kostüüme saab näha kahel korral.

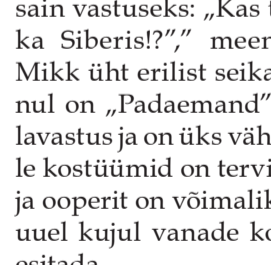
Näituse ja teatrikuu Põltsamaal avasid lavastaja Arne Mikk ja näituse kuraator, endine põltsamaalane Ülle Kogerman. „Ma olen ristitud ja laulatatud õpetaja Kuurme poolt, mu ema elab praegugi siin. Põltsamaaga ei kao mul side ilmselt mitte kunagi,“ oli Üllel oma kodulinnaga kohutumise üle väga hea meel.

„Teater on oma iseloomult tormakas asutus – selles kontekstis võime me sageli unustada tagasi vaadata. Tore on, kui meie seas on inimesi, kes seda ei unusta. Ülle idee oli mulle suureks ja rõõmsaks üllatuseks, sest mulle imponeerib väga, kui Estoniaga seotud mälestused jõuavad Eesti erinevatesse nurkadesse,“ sõnas rahvusoper Estonia direktor Ott Maaten.

„Minu jaoks tõstab selle näituse väärtust väga palju lavastaja Arne Mikk, kes ooperiga „Padaemand“ tähistas oma 70. sünnipäeva ja saab nüüd peagi 90-aastaseks,“ sõnas Ülle Kogerman. Tema sõnul on klassika ajatu ja Estonia repertuaaris on nii nüüd kui ka edaspidi ilusaid klassikalisi lavastusi, kus laulja saab laulda ja kunstnik saab valmistada imelisi kostüüme ja lavakujundusi. „See armastus, mis lavalt saali kiigab, muudab ehk ka meie maailma paremaks,“ sõnas ta.

Arne Mikk

Ott Maaten

„Ükski etendus ei saa olla samamoodi järgmine etendus,“ sõnas teenekas lavastaja Arne Mikk, kes saabus Estonia teatrisse tööle juba 1952. (!) aastal. „Olen lavastanud ka mujal maailmas, aga sellest majast ei ole ma kunagi lahkunud. Kui ma Siberis lavastades saatsin kaardi Kanadasse, sain vastuseks: „Kas te olete nüüd ka Siberis!?“ meenutas Arne Mikk üht erilist seika. Tema sõnul on „Padaemand“ luksuslik lavastus ja on üks vähesi, mille kostüümid on tervikuna alles ja ooperit on võimalik ka näiteks uuel kujul vanade kostüümidega esitada.

„Padaemanda“ esietendus toimus 1890. aastal ning Tšaikovski kirjutas selle valmis 44 päevaga.

Näitust lossi väravahoones saab vaadata maikuu lõpuni.

RAIMO METSAMÄRT

